

Подиръ страшный-тъ сѣдъ *нечестиви-ти* ще отидѣтъ въ адъ.

1) Адъ е мѣсто съвсѣмъ *противно на рай-тъ*, помежду него и рай-тъ стои голѣма пропастъ, коѣто никой не може да премине. Адъ е *бездѣнна пропастъ*, гдѣто царувать вѣчно мракъ, тъмнина и ужасъ. Той е *езеро, което гори съ огнь и сѣръж*. Въ него ще ся хвърлѣтъ всички-ти нечестиви. Тамъ погынувать подъ гнѣвъ-тъ и подъ клятвъ-тъ Божіѣ, и плачѣтъ и скърцатъ съсъ зѣбы-ты си въ мѣкъ вѣчно безъ никое олекченіе.

2) Богъ по правосѣдіе-то си приготвилъ това страшно мѣсто за всички-ты, *стары и млады*, които живѣѣтъ непокаянно до смъртъ-тъ си. Както той заплаща на праведны-ты, така наказува и нечестивы-ты. Заплата-та на *едного-то* и наказаніе-то на *другий-тъ* сѣ вѣчны. Языкъ не може да каже горкостъ-тъ и бѣдствіе-то навѣчнѣтъ мѣкъ. Богъ на врагове-ты си е огнь, който пояда.

3) Това мѣсто на страшнѣ-тъ мѣкъ показува *враждѣ-тъ Божіѣ къмъ грѣхѣ-тъ*, и за какво наказаніе той е достоинъ.

Грѣхъ-тъ е противенъ на бескрайно-то величество и владычество Божіе. Той го ненавижда. Грѣхъ-тъ не е малко нѣщо. Който оскърбява Бога, той е бескрайно нисѣкъ и недостойнъ. Колкото и да грѣшѣтъ грѣшници-ти равнодушно, ако не ся покаѣтъ, то по причинѣ-тъ на грѣхъ-тъ, ще горѣтъ въ *езеро-то*, и ще плачѣтъ вѣчно.